

El poble de Catalunya ha de complir amb disciplina els decrets que dicti el Consell, única forma de guanyar la guerra

Vèncer a Madrid és guanyar la guerra

Estem vivint hores decisives, hores de vida o mort. La lluita heroica que tots els homes enrolats a l'enorme exèrcit antifeixista d'aquesta Espanya roja de sang estan duent a terme, des de fa tres mesos, contra les forces negres de la reacció més bàrbara del món i contra els mercenaris i feixistes estrangers a les ordres de Franco, ha arribat al seu punt culminant. La lluita decisiva es disputa gairebé a les portes de Madrid. A la capital de la República es juga la vida i la llibertat —i això no és pas una frase— de la classe treballadora dels pobles ibèrics i de tots els pobles d'Europa. El qui resulti vencedor ho serà definitivament, i el qui resti vengut ho serà per sempre. La batalla està plantejada d'una manera tan cruenta, tan terrible, que el dilema és terminant: o vèncer o sucumbir. Però Madrid no cau ni caurà! Madrid farà honor a la seva capitalitat i serà —ja ho és— el Petrograd del 1936. El feixisme serà enterrat sota munts de cadàvers proletaris, però el feixisme desapareixerà per sempre més del territori ibèric. Catalunya, i amb Catalunya tots els altres pobles germans, avui té la frontera de la seva llibertat a les portes de Madrid i tramet al cor d'Espanya el millor de la seva joventut fervorosa i abnegada i els més ardits i coratjosos dels seus milicians. Guanyarem la guerra; però, com ha dit en uns paraules orientadores el nostre President, hem de fer-nos dignes de guanyar-la. A l'heroisme dels nostres combatents hem de correspondre amb una actitud digna, austera, rigorosament disciplinada: a les disposicions dels organismes responsables. Tothom ha de complir amb el seu deure en aquesta hora transcendental. I qui no el compleixi ha d'ésser tractat i sancionat com el que és: com un renegat, com un traïdor a la causa del poble (Centelles)

Més dades per a demostrar l'ajut d'Itàlia als rebels

Documentació i proves fotogràfiques de l'avió italià abatut a Madrid, són camí de Londres

Londres, 6. — Aquest matí han arribat a Londres, a través de l'avió italià abatut a Madrid, una gran quantitat de documents i fotografies que demostraran l'ajut d'Itàlia als rebels.

La guerra y la revolución son dos cosas muy distintas. Para poder iniciar ésta hay que ganar contundentemente aquélla. Quienes, por impaciencia, quieren realizar ambas cosas a la vez, corren el riesgo de perder las dos

(De "Política")

IMPORTANT REUNIO AL PALAU DE LA GENERALITAT

Anit, a les onze, va celebrar-se al Palau de la Generalitat una important reunió dels membres del Consell i dels caps de totes les organitzacions polítiques i sindicals que el sostenen. La reunió, que fou presidida per l'honorari President, senyor Companys, acabà a les tres de la matinada.

REFERENCIA DEL CONSELLER DELEGAT

Els periodistes han estat rebuts aquest migdia pel conseller delegat al despatx oficial d'aquest. El senyor Terradellas ha dit als reporters que el despatx oficial del fet que, després dels dos últims Consells celebrats, no li hagués estat possible rebre'ls, car el treball que pesa sobre d'ell li priva moltes vegades de disposar de temps material per a posar-se en contacte amb els representants de la Premsa.

Ha afegit el conseller delegat que en els últims Consells es va acordar nomenar una ponència dins el si del mateix Consell formada pels senyors Fàbregues, Sando, Comorera, Nin i el conseller primer per tal d'estudiar i proposar totes aquelles resolucions que l'hora actual necessita.

Perquè següent aquest rítm acce- lerat —ha dit— que en tot moment ha mantingut aquest Consell i que l'ha fet digne de la màxima eficiència i també per donar-me compte d'una manera directa de quina és l'obra realitzada i els profites que per al futur té aquest Consell, ahir es va reunir i celebrà a la Generalitat una reunió de gran importància sota la presidència del senyor Companys i a la qual assistiren a més de tots els membres del Consell, destacats dirigents de totes les organitzacions polítiques i sindicals que el sostenen.

CONFIANÇA I ADHESIO AL CONSELL

L'objecte de la reunió —ha afegit el conseller delegat—, també va servir per a examinar la situació present en tots els aspectes: polític, econòmic, de disciplina i d'ordenament de l'obra que es realitza. La

reunió fou de gran interès i com a concreció es va aprovar la nota següent:

«Reunint, sota la presidència del President de la Generalitat, els Consellers i els representants de les diferents forces sindicals i polítiques que integren per tal d'estudiar els problemes urgents que planteja la guerra i el moment revolucionari que vivim, prèvia àmplia deliberació, s'acorda per unanimitat el que segueix:

«Ratificar la seva plena confiança i adhesió al Consell de la Generalitat les disposicions del qual es comprometen tots a sostenir i avalar per mitjà de llurs òrgans de difusió i propaganda.

«Demandar a tot el poble de Catalunya que davant el fet històric que vivim, compleixin amb disciplina tots els Decrets que dicti el Consell única forma de guanyar la guerra i seguir la transformació social iniciada.»

IMPULS A LA REALITZACIO DE LES DISPOSICIONS

Llegida la nota, el senyor Terradellas ha dit:

«Com diu aquesta nota, tots els reunits es mostraren conformes en els punts essencials que es discutiren i sense excepció varen manifestar l'adhesió plena i sense reserves a l'actual Consell, que representa la voluntat de l'hora present.

S'ha acordat també que la ponència nomenada en el si del Consell continuï intensificant si és possible encara més el seu treball, i reunir-se, si cal, en sessió permanent i perquè la seva tasca tingui tota l'eficiència necessària, aquesta queda incuitada perquè en tot moment pugui demanar la col·laboració d'aquelles persones que delegades expressament per les organitzacions, puguin ajudar encara més a la tasca d'una donant més impuls encara a la realització de noves disposicions i fer executar d'una manera més ràpida i cal, tots aquells decrets i ordres aprovats.

Després d'aquestes manifestacions, el senyor Terradellas s'ha acomiadat dels reporters.

S'HA AVANÇAT EN ELS FRONTS QUE INSPIRAVEN MES PREOCUPACIO

Madrid, 6. — «Política», en la seva impressió diària del front, diu: «Pel que fa al Centre, ahir no es va retrocedir, i, per contrari, es registraren alguns lleugers avanços en alguns sectors d'aquest front que més preocupació inspiraven per la seva proximitat massa excessiva a la capital de la República.

Hem de retre un tribut a l'indomable heroisme dels que estan guanyant en l'aire totes les batalles que s'hi fan, perquè estan demostrant que davant la decisió i el valor res no poden ni valen els avanços de la tècnica i molt menys el mercenari espèrit dels pirates de l'espai.

COMISSARIAT DE PROPAGANDA GRAN FESTIVAL DE CINEMA I CONCERT

En celebració del XIX aniversari de la REVOLUCIO RUSSA

Demà, dissabte, dia 7 de novembre, a les deu de la nit al PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Primera part

LA BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA, sota la direcció de Lamote de Grignon, executarà: Els himnes populars «Els del poble»; «La Internacional»; «Els Segadors».

Projecció del gran film soviètic reportatge esportiu: JOVENTUT. Estrena a Catalunya i Espanya del gran film soviètic: AMIGUES.

Segona part

LA BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA executarà: LES DANSES DEL PRINCEP IGOR, Borodine; JUNY, Garreta; 1936, pocina magnífica d'exaltació al front únic revolucionari escrit expressament per Lamote de Grignon.

De Buenos Aires arriben 400.000 pesetes per a les víctimes del feixisme

Ginebra, 6. — L'agència Telegrafica comunica: «El Comitè Internacional de la Creu Roja ha rebut 400.000 pesetes de la colònia espanyola de Buenos Aires per tal de destinar-les a les víctimes de la revolució militar.

No pagueu pels queviures més del que assenyaia l'Ajuntament!

S'exposaran llistes de preus a les botigues i s'exercirà un rigorós control

S'advertirà a tots els comerciants, magatzemistes, industrials, detallistes i altres majoristes, que sense la prèvia autorització de l'Ajuntament, no podran modificar els preus dels articles de primera necessitat, i es fa avinent a tots els ciutadans de Barcelona, que no puguin a preus superiors els articles taxats per aquesta Corporació. A aquest objecte, s'han disposat les normes següents:

Primera. Tots els preus dels articles de primera necessitat s'exposaran a les botigues de venda per a consum de tots els compradors.

Segona. La fixació dels preus dels

queviures per als comerciants, magatzemistes, industrials i detallistes, serà feta per aquesta Secció de Provisions, preus els informes i assessorament necessaris.

Tercera. Tots els comerciants, etcètera, etc., per a justificar les seves condicions de venda, hauran d'estar al corrent dels impostos i arbitris municipals i caldrà que es proveixin de la tarja corresponent que serà lliurada per aquest departament (Via Lletana, 18, tercer, lletra A), a partir del dia 13 dels corrents, i la qual s'haurà d'exhibir en efectuar les compres, ja sigui als mercats, o

en els diversos magatzems de queviures. Tots els comerciants que no tinguin la tarja esmentada els serà decomissada la mercaderia.

Quarta. Resta prohibida la venda de tota classe de queviures adquirits pels detallistes.

Cinquena. Setmanalment tots els diumins i dimarts, a partir del proper dia 9, els comerciants disposaràn majoristes i industrials presentaran relació d'existències en el seu poder de tota classe de queviures, articles de consum general.

Sisena. Els detallistes de Barcelona faran les peticions dels articles

que necessitin per conducte de la mateixa oficina, d'acord amb el Comitè d'Enllaç, la qual repartirà racionalment les quantitats que els puguin correspondre, segons les existències en plaça.

Setena. Tots els comerciants, magatzemistes, industrials i altres majoristes, per la tramesa d'articles de fora del terme municipal de Barcelona, caldrà que es proveixin en aquesta oficina, d'acord amb el Comitè d'Enllaç, de la corresponent autorització, tant per les sortides, com per les entrades.

HAN ABANDONAT EL MANICOMI

Vegeu el Manicomi d'Ossa. Ha estat un dels redutres més poderosos dels rebels. I diem ha estat perquè el manicomi ara ja no és d'ells. El foc persistent i eficaç de les nostres metralladores ha fet emmudir les seves emplaçades en aquell edifici (Centelles, des del front aragonès)

El President Companys visita les conselleries de Provisions i Agricultura

L'honorari President de la Generalitat, ha passat a matí a la Residència treballant amb els seus secretaris al despatx particular.

A migdia, el senyor Companys, ha sortit del Palau, acompanyat del seu secretari senyor Fiquet, i s'ha traslladat al Departament de Provisions, on ha celebrat una conferència amb el conseller titular, senyor Domènech i ha visitat les dependències i organització.

El President s'ha fet càrrec de l'esperit d'organització i laboriositat que impera a la Conselleria de Provisions, d'una manera especial en el que la referència a tots els serveis destinats als nostres germans que lluiten al front. El senyor Companys ha felicitat efusivament el conseller senyor Domènech i tot el personal de Departament.

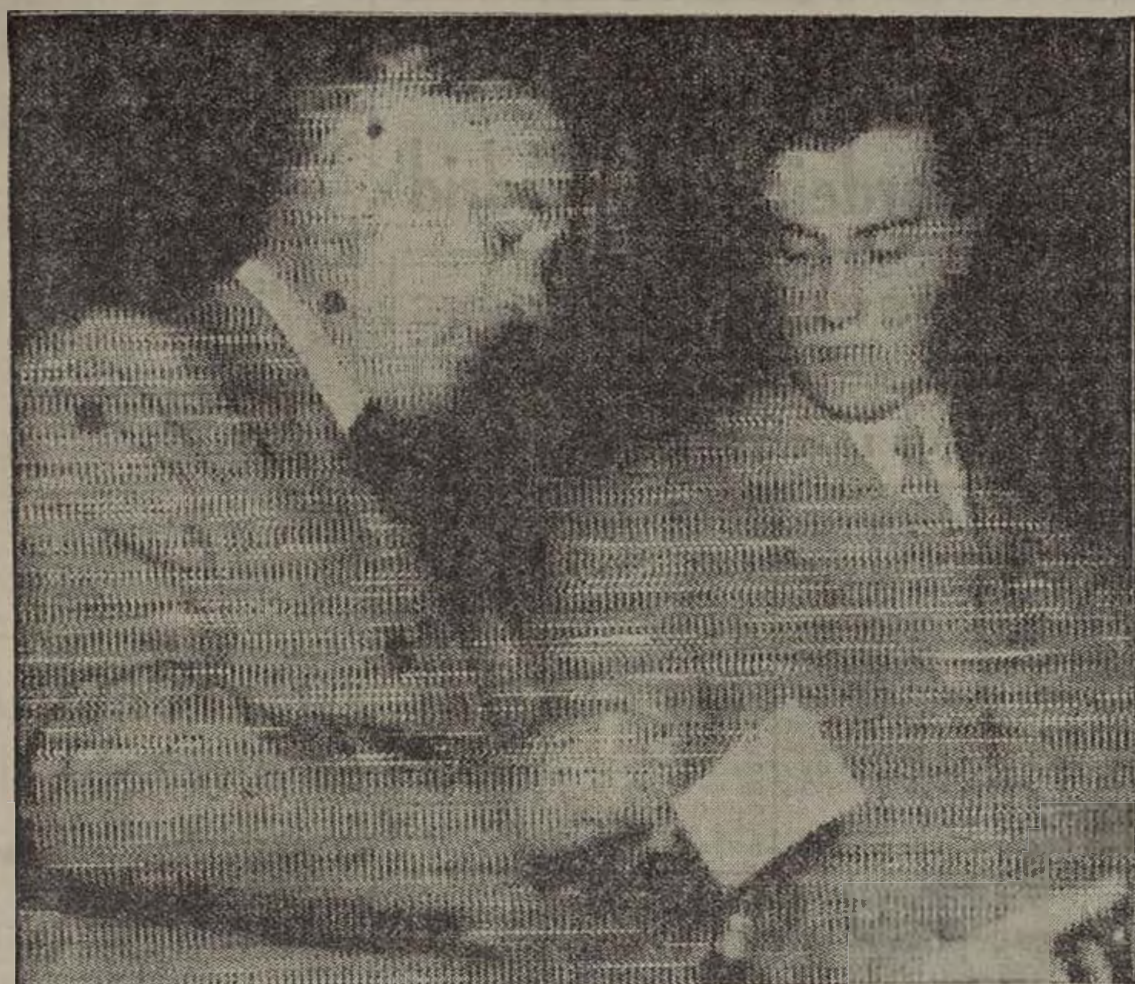
Tot seguit el President de Catalunya s'ha traslladat a la Conselleria d'Agricultura, on ha celebrat una breu entrevista amb el titular del Departament, senyor Culet, d'on ha retornat al Palau de la Generalitat.

A la Secretaria de la Presidència, s'ha manifestat aquest migdia, als periodistes que no hi havia noves d'interès informatiu.

Medicaments anglesos per a la Creu Roja espanyola

Batona, 8. — Ha arribat a Saint Jean de Luz un important carregament de medicaments per a la Creu Roja Internacional. Seran tramesos a Espanya, probablement a Bilbao, per fer arribar a les zones de guerra.

ROOSEVELT, EL DIA DEL TRIOMF

El president Roosevelt passà el dia 3 —jornada electoral— al seu domicili particular, acompanyat dels seus familiars. En un carnet de notes anava sumant els vots obtinguts, que li eren transmesos per tots els mitjans a l'abast de les perfectes comunicacions nord-americanes... I, al vespre, l'home del "New Deal" ja tenia segura la reelecció. Vegeu-lo en companyia del seu fill, la nit del dia 3, a casa seva, anotant els darrers resultats de la jornada... (Radiofoto Keystone, primera arribada a Barcelona)

XIX ANIVERSARI DE LA REVOLUCIO RUSSA

La manifestació de diumenge assolirà proporcions extraordinàries!

Commemora Catalunya el XIX aniversari de la Revolució Russa de manera solemne. El nostre poble, que lluita indult pel mateix instint amb què al primer moment va lluitar el poble rus —alliberar-se de l'esclavatge d'un règim protector de l'aristocràcia i, vol demostrar al poble rus, no solament l'agraïment pregut per l'ajut que ens presta, sinó també la coincidència d'acció entre la nostra revolució d'avui i la d'ella ara fa dinou anys.

Unes organitzacions sindicals i partits polítics antifeixistes de Catalunya, s'apressen a procurar que l'acte assolís un èxit de proporcions extraordinàries. Aquest acte té un significat moral i espiritual. Significarem amb ell la nostra fe i la nostra confiança en els treballadors de tot el món i en el poble soviètic, que ha estat l'única veu digna en la reunió de diplomàtics internacionals, reunida per intentar tolerar allò mateix que va tolerar amb motiu de la guerra d'Abissínia.

Tot el poble de Catalunya aprofitarà, doncs, diumenge l'ocasió de poder manifestar d'una manera eficient el seu reconeixement, el seu agraïment i l'admiraçió que el poble rus ens mereix.

Hem dit més amunt que totes les organitzacions sindicals i partits antifeixistes ofereixen el seu ajut, i així és. El Partit Socialista Unificat, la Confederació Nacional del Treball, la Unió General de Treballadors, l'Esguerra Republicana, la Federació Anarquista Ibèrica, la Unió de Rabassalers, Estat Català, Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya, el Socors Roig Internacional, els Amics de la Unió Soviètica, l'Associació d'Intel·lectuals per a la defensa de la Cultura i altres organitzacions, són les que fan la crida al poble de Catalunya perquè diumenge formi com un sol home a la gran manifestació.

MENTRE ODESSA I MOSCOU ES PREPAREN PER A REBRE ELS DELEGATS CATALANS, LA C. N. T. I LA F. A. I. DIRIGEIXEN UNA AL·LOCUCIO ALS TREBALLADORS DE LA U. R. S. S.

Moscou, 5 (per telègraf). — A Odessa s'estan fent grans preparatius per a rebre els delegats catalans que venen a la Unió Soviètica per a assistir al XIX aniversari de la Revolució d'octubre. Quan arribin celebraran l'Assemblea plenària del Soviet local, a la qual seran convidats els nostres camarades. També s'estan posant guirlandes i banderoles a la línia d'Odessa a Moscou, per on han de passar els lluitadors espanyols. Pertot arreu hi haurà transparents roigs escrits en espanyol, que donaran visques als heroics lluitadors antifeixistes d'Ibèria. Moscou també els prepara una rebuda grandiosa. L'estació es troba ja plena de rètols en espanyol, banderes i flors. En els edificis públics es veuen quadres que reproduïxen els nostres milicians en les múltiples fases de la vida al front.

A bord del "Zirianina", a la seva arribada del seu triomfal viatge a Catalunya, se celebrà un gran miting a homenatge dels lluitadors antifeixistes d'Ibèria. El capità, camarada Borisenko, relatà, enmig de grans aplaudiments l'entusiasme indescriptible amb què foren rebuts pel poble barceloní.

"Pravda" publicà ahir un article del camarada Antoni Mijs, titulat "Guerra civil a Ibèria", que és altament comentat.

Per la seva banda, la C. N. T. i la F. A. I. han tramès telefònicament als treballadors de la U. R. S. S. una al·locució en la qual remarquen els motius que provocaren la nostra lluita contra la reacció i el feixisme, i manifesten llur confiança en el triomf. També remarca el manifest de la C. N. T. la coincidència assolida que tots els obrers espanyols, sense diferència d'ideologia s'hagin sumat per la lluita contra l'enemic comú, i a la reraguarda per a la plasmació d'un programa que estructuri en el terreny econòmic i social la revolució proletària ièrica en massa.

Afegeix que per la seva originalitat la nostra revolució reserva al món grans sorpreses. La Revolució Espanyola ve a completar, en el curs de la civilització, la ruta iniciada pels treballadors soviètics.

Mèxic, a l'avantguarda

Paisatges catalans, a París

Els organismes artístics, oficials i sindicals de Catalunya organitzen, com ja saben els nostres lectors, una magna exposició de pintura catalana a París, a profit de les víctimes del feixisme. Aquesta exhibició del nostre art serà, en aquests moments, una prova de la vitalitat de Catalunya i l'admiraçió d'aquells que desconeixen la nostra pintura actual. El paisatge del Vallès que avui reproduïm figurarà al saló de les Tulleries, on tindrà lloc aquest aplec de quadres catalans. L'autor d'aquesta pintura és Planes-Dòria, un altre valor artístic ben estimable de la nostra terra.

Ara més que mai podem dir que Mèxic és un poble germà. Ell primer que ningú ve a assenyalar a les nacions democràtiques del món quin era el camí a seguir davant el fet vandàlic de la insurrecció militar-feixista a Espanya. Mèxic va posar-se immediatament al costat del Govern legítim de la República espanyola i de les masses treballadores. Després, la U. R. S. S., aquesta altra nació amiga, ens ha donat fraternament la mà. En les esferes internacionals sabem que hi tenim altres bons amics, però malauradament hem de reconèixer que no estan a l'altura de les circumstàncies i amb aquesta actitud d'una timidesa incomprendible no contraresten pas l'acció dels Estats feixistes en ara dels rebels. En dir això volem referir-nos a aquelles nacions democràtiques que si més no, per instint de conservació, haurien de prendre una actitud decidida a favor del Govern de la República espanyola i ajudar amb tots els mitjans la consecució d'una ràpida victòria d'aquest sobre el feixisme.

En el fons, el panorama polític de Mèxic ve a tenir les mateixes característiques que el del nostre país. Les forces socials en presència que pugnen per a establir llur hegemonia són també el latifundisme, l'Església, la plutocràcia financera i altres elements reaccionaris que es mouen dintre l'òrbita social.

D'altra banda, ni ha els sectors progressistes i democràtics que anhelaven una nació lliure i una vida socialment justa, emancipada del jou de l'imperialisme nord-americà que s'apodera sinuament de tots els ressorts econòmics del país. Els qui menen aquesta lluita per l'alliberació de Mèxic són les forces socials que ara i sempre estan al costat nostre en els dies tràgics que planen sobre la vida del poble hispànic, el qual no oblida mai aquesta gesta de solidaritat del poble mexicà i en el seu dia, si les circumstàncies ho requereixen, sabrà correspondre en el mateix sentit i amb la mateixa fidelitat.

A Mèxic, però, la reacció també s'ha mobilitat; ha posat al servei dels traidors d'Espanya tot l'aparell de la gran premsa de què disposa, enarant l'atmosfera amb les seves calumnies i campanyes de desprestigi contra els lluitadors antifeixistes d'Ibèria.

Encara que lamentable, és cert que la majoria de la colònia espanyola a Mèxic és hostil a l'aspiració emancipadora que guia el pensament i l'acció de les masses obreres i democràtiques espanyoles. Aquests reaccionaris s'oposen a la nostra revolució perquè ells són els hereus directes d'aquells esclavitzadors hisendats que tenien sotmes el poble indígena i l'exploaven sense pietat. La reacció espanyola a Mèxic ha organitzat allí també la "Falange Española", que és capitanejada per un indolent anomenat Josep Vela, el qual —bon apartat— cerca l'ajut dels feixistes alemanys i italians emigrats a aquell país. Tots aquests desnaturalitzats, però, són impotents per a desvirtuar l'influència del Govern mexicà i l'entusiasme de les organitzacions populars que treballen incansablement per les masses antifeixistes d'Espanya i ajuden el nostre ambador en uns moments difícils en què la majoria de la colònia espanyola l'abandona i el salubre cinisme.

Els treballadors i les masses democràtiques de Mèxic, han comprès, com les de la U. R. S. S., que al nostre país es juga no solament la sort de la República Espanyola, sinó l'esdevenidor de la civilització i de la llibertat humana. El deure imperios del moment per part de tots els homes d'Estat, és sentir la democràcia i els postulats de la llibertat, ha d'ésser el de secundar entusiàment l'acció dels treballadors de tot el món, unànimes amb els lluitadors antifeixistes d'Espanya per a anar a fer el feixisme implacablement.

La recollida d'equips de llit

Demà començarà la recollida d'equips de llit als Passatges de Fernàndez, i a les places de Jacint Verdaguer i Giner de los Rios.

En l'actualitat es porten recollint més de 8.000 equips.

ARCHIVOS ESTATALES

Com respecta Itàlia el pacte de no intervenció

Vint mil lires mensuals de sou als aviadors italians que vénen "voluntàriament" a Espanya

«Centres ben informats de Londres ens faciliten dades precises i incontestables de les quantitats d'armes, aeroplans i altre material de guerra, tramès per Itàlia als rebels d'Espanya».

Heus ací diverses d'elles: Cap a mitjans d'octubre, un vaixell italià sortí de Livorno amb direcció a l'Espanya rebej portava 250 tancs, deu dels quals, anaven provints de llançallames. Entre el 17 i el 21 d'octubre més de 50 avions torren desembarcats a l'illa de Mallorca i al Marroc espanyol. La concentració d'avions amb destinació a l'Espanya feixista s'efectua generalment a Sardinia, Cagliari, Terranova i Pantà.

Des d'aquestes ciutats se'ls adreça per via aèria —o marítima si anaven desmuntats—, a Les Palmes o a Melilla. Arribats a llur punt de destinació són controlats i posats en condicions, per l'aviador italià Terrano, segrestat a l'Estat Major de Franco, o pels oficials que els piloten.

Moltes armes i obusos han estat transportats en aquest darrer període de sde Livorno i Civitavecchia. Tres grans avions de bombarders B. F. 4 foren expedits des de Torí amb data del 20 al 23 d'octubre. 90 avions desmuntats han estat tramesos per Itàlia a les tropes de Franco entre el 25 i el 28 d'octubre.

El general Valle, adjunt al Ministre de l'Aire inspeccionà a darrers del mes d'octubre, els aeroplans de

Ciudad de Clamplino i de Centocelle. El general Valle, s'adreça als oficials i a les tècnics allà presents, i els excità a «enrolar-se» voluntàriament als destacaments tramesos en missió especial a Espanya, pel Govern italià.

Les condicions d'enrolament són les següents: 20.000 lires pel trasllat, 8.000 lires per cada mes de servei. A més cada oficial voluntari té una assegurança de vida de 100.000 lires.

Aquests voluntaris, són expedits a Espanya per via Gènova. La tramesa de tancs i personal pràctic es porta a terme de manera anònima i part del personal tècnic italià és emprat immediatament de la seva arribada, en qualitat d'instructor.

Es així com Itàlia, interpreta el pacte de no intervenció en els assumptes d'Espanya.

(De «Le Populaire».)

HENDAIA NO HA D'ESSER UNA BASE D'OPERACIONS DELS REBELS ESPANYOLS

Es pot tolerar durant més temps que Hendai sigui un dels centres dels rebels espanyols? Heus ací una sèrie de fets: el 4 d'octubre, dos-cents francesos assistiren, sense passaport, a una missa a Irun. Fou suficient la intervenció del feixista Leon Pardo. Cap francès no pot entrar a Irun sense l'autorització del «creu de foc» Vamebruck.

Els automòbils requisats a Irun i pertanyents al Govern de Madrid són lliurats als rebels. Igualment les embarcacions espanyoles refugiades a l'estació naval francesa.

Les relacions entre els feixistes d'Irun i els d'Hendai són constants. Convé o tancar la frontera, o exigir un control sever als vehicles i a les persones que la travessen. Aquesta situació no pot perllongar-se més temps: hom no comprén que els funcionaris francesos d'Hendai afavoreixin els facciosos espanyols, quan han tractat com a rebels els republicans d'Irun, que lluitaven en nom del Govern legal.

(De «L'Humanité».)

ES VIGILIA DE RESURRECCIO...

«L'entram commemoratiu de l'epopeia del 2 de maig, quan Durruti i Velarde, amb el poble, defensaren Madrid de les hordes napoleòniques. Ara, el dia dels difunts, Madrid ha tingut un record per a aquells herois i està disposat a repetir la gesta... A aquest propòsit, «El Mundo» de Madrid ha escrit: «Hoy hace cien años — en plena guerra civil — apareció en «El Español» el celeberrimo artículo de Larra del día de difuntos de 1836. «Aquí yace media España — escribía desoladamente aquel oculto necroscopio —, murió de la otra media».

Un siglo — repetimos — ha transcurrido desde el epitafio de «Figaro». Y, al cabo de esta centuria, una manada de traidores intenta que España — no media España, sino toda la España auténticamente española — muera asesinada por mercenarios extranjeros y hordas africanas. Sólo que este 2 de noviembre de 1936 no es para España día de difuntos. Es víspera de resurrección.»

CIUTADANS!!!

AJUT CATALA us crida. Ajudeu la nostra obra. Per a les famílies dels nostres heroics milicians.

Per als refugiats d'altres terres d'Ibèria.

Per als nostres germans d'Aragó que han vist les seves llars envaïdes per la barbàrie feixista.

TRAMETEU-NOS robes, abrics, llanes, impermeables, guants, diners de tot us lliurarem rebut, que serà la vostra credencial d'haver figurat en aquesta croada d'honor que és AJUT CATALA.

COMPANYES! Propagueu la nostra obra, ajudeu-nos treballant a casa vostra per als nostres germans. La vostra màquina de cosir pot ésser tan útil com un fusell al front.

COMERCIENTS! Lliureu-nos llana o robes, encara que siguin retalls o petits trosos, etc.

Per a l'AJUT CATALA, per a l'obra de tots, a demostrar que Catalunya no oblida els seus germans.

Donatius a: ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, Rambla de Catalunya, 26, secció dotzena.

A treballar intensament!!!

S'HA DE GUANYAR LA GUERRA!!!

I la guerra es guanya lluitant al front i treballant a la reraguarda. Treballant amb entusiasme i optimisme, treballant amb tota intensitat.

Quan es viuen moments com els presents, que el proletariat, estretament unit com no ho estigué mai, defensa, fusell en mà, el seu dret a viure contra la reacció feixista criminal, hom no pot entretenir-se en reclamacions més o menys egoistes i insolidàries.

Ha passat el període de l'hora menys i la pesseta mes, origen de conflictes sindicals justos. Avui els obrers treballem, no per al patró explotador, sinó per a la col·lectivitat social, en la qual estan representats tots els nostres interessos i treballen per a la guerra, punt en el qual es concentren les nostres inquietuds, esforços i esperances!

No s'ha d'oblidar això: Treballem per a la guerra! Aquesta ha d'ésser la nostra divisa. La divisa d'una obligació sagrada i obligatòria igual per a tothom.

Camarades: A treballar! A treballar, i no les vuit hores, sinó les que siguin necessàries, fins a arribar al triomf.

S'ha de construir una nova Catalunya exemplar i s'ha de guanyar la guerra.

I tots dos propòsits s'aconsegueixen solament de dues maneres: lluitant amb coratge al front i treballant sense descans a la reraguarda. A complir amb agraïment i interès el nostre deure!

OFICINES DE PROPAGANDA

C. N. T. F. A. I.

"Es un error tonamental de Mussolini creure que la Mediterrània no representa un valor vital per a Anglaterra", diu Mr. Eden

Londres, 5. — En el transcurs del debat sobre política exterior que ha tingut lloc a la Cambra dels Comuns, el senyor Eden ha pronunciat un important discurs, remarcant que una tribuna actualment no és el lloc per a fer declaracions de política internacional. Parla de la Societat de les Nacions, dient que no és l'instrument que desitgen. Referent a l'antistat existent entre Anglaterra i França i tractant del discurs de Mussolini, afirma que constitueix un fonamental error considerar que la Mediterrània no representa un valor vital per a Anglaterra.

Intervenen altres polítics en el debat i promou un gran aïdarull el diputat laborista senyor Thurlie en pronunciar unes paraules contra el diputat comunista Gallagher. Fa ús de la paraula durant la sessió el senyor Neville Chamberlain i la duquessa Atíll, conservadora, la qual advoca perquè la Gran Bretanya s'esforci a fer més eficaç el principi d'assistència mútua.